О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 32850

гр. София, 21.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 74 състав,** в закрито заседание на 21.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разгледа дело номер **5610** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Делото е образувано по жалбата от Д. М. И., чрез пълномощника адв. Я. А., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № GPAM - 1443420/03.05.2026 г. по чл.171, т.1, б.“з“,“гг“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал.3 от ЗДвП, до разрешаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, издадена от мл. автоконтрольор в ОПП – СДВР, за това, че е управлявал собствения си лек автомобил с ДКН 831М635 по бул. Черни връх с посока на движение от ул. Околовръстен път към ул. Ф. К., като при извършена проверка пред № 155 е установено, че автомобилът не е регистриран по надлежния ред (с изтекли регистрационни табели).

С жалбата е направено искане за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта.

С влязло в сила определение № 19439 от 19.05.2026г. искането на Д. М. И. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на ПАМ № GPAM - 1443420/03.05.2026, издадена от мл. автоконтрольор в ОПП- МВР, е отхвърлено.

С молба от 19.08.2026г. по делото е направено ново искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед. Жалбоподателят поддържа, че допуснатото предварително изпълнение на наложената със GPAM - 1443420/03.05.2026 г. мярка би създало големи затруднения, свързани с упражняване на трудовите и личните му ангажименти. Не прилага доказателства. Твърди, че събраните по делото доказателства, представени от ответния административен орган, са нови по смисъла на чл. 166, ал.2 АПК.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „з“ и б. „гг“ ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, се предвижда прилагането на ПАМ - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на

водач, извън случаите по букви "а" – "ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5.
Принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1 ЗДвП се прилага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица, съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП, като налагането на ПАМ се извършва чрез отнемане на документите по чл. 165, ал. 2, т. 1 и чл. 166, ал. 2, т. 1, както и отнемане на табели с регистрационен номер по чл. 165, ал. 2, т. 2 / чл. 172, ал. 2, т. 3 ЗДвП/. В случая мярката е приложена с издаването на ЗППАМ.
Съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП обжалването на заповедите по чл. 172, ал. 1 се извършва по реда на АПК, а съгласно ал. 6 на чл. 172 ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.
Искането за спиране на предварителното изпълнение на наложената с оспорената заповед принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „з“ и б. „гг“ ЗДвП е процесуално допустимо.
Разгледано по същество, искането е основателно.
Предварителното изпълнение на заповедта е по силата на закона - чл. 172, ал. 6 ЗДвП, поради което приложим е редът на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.
Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.
Съгласно чл. 166, ал. 2 АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, по искане на оспорващия, съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да бъде спряно само въз основа на нови обстоятелства.
След като не се сочат нови обстоятелства, то не са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на заповедта за налагане на ПАМ. Изложените в молбата за спиране от 19.08.2026г. доводи във връзка с нарушение правото на труд са обсъдени в мотивите на влязлото в сила определение № 19439 от 19.05.2026г. и са приети за недоказани. Нови доказателства в тази насока не се представени с молбата от 19.08.2026г. Твърденията, че събраните по делото доказателства, представени от административния орган са нови по смисъла на чл. 166, ал.2 АПК, съдът намира за неоснователни. Тези доказателства са съществували към момента на издаване на заповедта за прилагане на ПАМ, част са от административната преписка и са свързани със законосъобразността на оспорената заповед за прилагане на ПАМ, а не доказват, че предварителното изпълнение на заповедта би причинило на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. При така установеното съдът намира, че в конкретния случай не са налице нови обстоятелства.
По своята правна природа ПАМ е средство за защита на права и законни интереси на други правни субекти, държавата и обществото. В случая допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта постига реалния ефект на предварителното изпълнение. Комплексният анализ на гореизложените факти сочи, че препятствията, които създава процесната ПАМ, не представлява значителна или трудно поправима вреда за Д. М. Й. като оспорваща, противопоставима на обществения интерес, поради което молбата по чл. 166, ал. 4. във вр. с ал. 2 АПК за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на посочената в

особеното искане заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171. т. 1 от ЗДвП – "временно отнемане на СУМПС " следва да се отхвърли като неоснователна.
Следователно са налице предпоставките на чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение.
Предвид изложеното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК, Административен съд – София-град,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Д. М. И. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № GPAM - 1443420/03.05.2026 г., издадена от мл. автоконтрольор в ОПП- МВР.
Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.